

NỖI LO TRONG LÒNG (31)

Điều mà con đang lo lắng trong lòng mỗi khi giao công việc cho chúng ta là vì con hiểu rằng chúng ta mới tu tập, cho nên vô minh còn rất dày đặc, bản ngã và dục còn hoạt động rất mạnh. Hễ giao một công việc thì lập tức một bản ngã mới lại hình thành. Bản ngã cũ chưa diệt tận, bản ngã mới lại sinh sôi. Vì vậy, trong lòng con thật sự chưa an lòng. Đây cũng là lý do khi chia nhóm, chọn nhóm trưởng, con phải thay đổi các nhóm trưởng một cách thường xuyên. Khi giao công việc, con cũng phải thay đổi người thường xuyên, vì nếu giao hoài một vị trí, thì bản ngã trong vị trí đó sẽ hình thành, mà sự tu tập của chúng ta còn quá non yếu, chưa đủ khả năng nhận diện được bản ngã trong mình một cách trọn vẹn và đầy đủ. Thế là chúng ta âm thầm, ngấm ngầm hoạt động, sinh hoạt tu tập với cái bản ngã đó.

Có những vị con biết bản ngã cao, nhưng có khả năng chia sẻ, học hiểu được đôi phần. Đúng ra, đối với những vị như vậy, con sẽ không cho chia sẻ pháp hoặc dẫn chúng ít nhất ba năm, mặc dù có tài giỏi, có khả năng, nhưng vẫn rất cần thời gian dài im hơi lặng tiếng để trước hết nhiếp phục bản ngã của mình. Có khả năng, có tài năng, nhưng sự tu học chưa thâm sâu, chưa nhiếp phục được bản ngã, mà giao công việc, nhận trách nhiệm, là một sự nguy hiểm cho người đó. Nhưng vì đạo tràng chúng ta chưa đủ người, nên con phải tiếp tục giao trách nhiệm, giao công việc.

Khi chúng ta đến với dòng pháp này, nhất là những vị đã đi nhiều khóa tu, con biết tấm lòng của chúng ta, sự chân thành, tha thiết trong tu học là điều chắc chắn. Chúng ta chân thật tu học, mong muốn tu học, tha thiết tu học. Nhưng thực sự, tốt hơn là con để cho chúng ta tu trong sự im lặng, đó là điều tốt nhất. Hãy để cho chúng ta có thời gian nhiếp phục tự thân, nhiếp phục bản ngã, nhiếp phục cái miệng của mình, nhiếp phục cái dục nói trong mình, nhiếp phục sự phô trương, sự khoe khoang những gì vừa học hỏi. Đúng ra, người học trong dòng pháp này ít nhất trong ba năm đầu nên an trú trong sự im lặng, tập nhiếp phục tự thân. Hạnh diệt ngã cần được thực hành một cách sâu sắc. Đầu luôn ở dưới đất, dưới chân của người khác. Thường xuyên thực hành thuần thực hạnh diệt ngã, cho đến khi nào tâm mình luôn cúi xuống trước bất cứ ai: người khôn, người ngu, người trí, người phàm phu, người mới, người cũ. Lúc nào đầu mình cũng sẵn sàng dưới chân người khác, với nội tâm hiền thiện, thuần thực. Khi đó mới nên giao công việc, mới nên cho dẫn chúng.

Nếu còn mới quá mà giao ngay công việc, dẫn chúng, làm trưởng nhóm, thì thật sự con thấy mình đang làm hại chúng ta. Bản ngã cũ chưa nhiếp phục, bây giờ bản ngã của trưởng nhóm, bản ngã của người dẫn chúng lại xuất hiện. Ngay cả việc giao công việc phụ trách loa hay âm thanh, con vẫn ngần ngại trong lòng. Khi chúng ta chưa tu tập sâu trong Thánh pháp này, bản ngã chưa được lắng dịu, chưa có sự thấy biết, chưa được nhiếp phục, mà giao công việc, thì thật sự con đang làm hại chúng ta. Nhưng con không biết phải làm sao bây giờ, vì một mình con không thể gánh vác

hết tất cả hoạt động trong đạo tràng. Thêm vào đó, sức khỏe của con rất suy yếu, công việc lại nhiều: chương trình làm kinh sách, làm video – tất cả con phải gánh vác một mình. Vì vậy, con bắt buộc phải nhờ chúng ta giúp đỡ, hỗ trợ. Mặc dù con biết, những vị nhận làm nhóm trưởng, có những vị bản ngã rất cao. Đúng ra, với những vị như vậy, phải để họ im hơi lặng tiếng trong một thời gian dài.

Giao công việc là làm hại chúng ta. Vì vậy, con mong những vị tu tập nhiều khóa cùng con, nhận công việc và trách nhiệm trong sinh hoạt của đạo tràng, cố gắng nỗ lực tu tập, nhận diện tự thân. Phải tinh tế nhận ra bản ngã của mình trong lời nói, khi chia sẻ, khi dẫn chúng. Con mong rằng chúng ta hiểu được tấm lòng của con. Đúng ra, với một số vị, con sẽ không giao công việc, để họ yên tĩnh tu học trong một thời gian dài. Nhưng vì không đủ người sắp xếp công việc, nên con phải làm vậy.

Con mong rằng chúng ta hiểu, thương cảm, thông cảm cho tấm lòng và sự lo lắng của con. Để chấm dứt nội tâm loạn động, diệt tận dục ái, tham, sân, si, bản ngã trong tự thân, đâm thủng vô minh, phá vỡ vô minh và diệt tận vô minh trong nội tâm của mình.

Mục đích của mình trong sự tu học trong đạo Phật trong Thánh pháp này là sự tu tập thấy biết những rác bẩn trong nội tâm của mình, đi đến sự đào thải, sự thanh lọc sạch tất cả những cấu uế trong nội tâm của mình, trừ khử và diệt tận cái bản ngã vô minh hư ảo này, trừ khử và diệt tận dục ái tham sân si ở trong nội tâm này, đó là mục đích tu tập của mình. Nếu mình

đến với đạo Phật, tu tập trong đạo Phật mà mình không nhớ được mục đích này thì sự tu hành của mình là lan man, lang thang không định hướng, bản ngã sẽ ngày càng cao. Tu lâu rồi có danh, có phận, có địa, có vị, có chức quyền rồi thì bản ngã của mình lại càng cao, tu lâu rồi có thời gian rồi, 5 năm, 10 năm, 15 năm, 20 năm rồi, những cái bản ngã của thời gian đó trong chúng ta sẽ sanh khởi, tăng trưởng và phát triển.

Người tu năm năm nhìn người mới vào tu một năm với một đôi mắt xem thường, mới tu lính mới, nhỏ hơn mình, thời gian tu ít hơn mình nhưng mà mình quên rằng bản ngã của người ta, của người mới tu, thấp hơn mình, còn mình tu lâu hơn người ta mà bản ngã của mình lại cao hơn thì thật là một sự sỉ nhục, thật là một sự nhục nhã. Sự tu hành trong Thánh pháp này không được cân đo đong đếm bằng thời gian, mà sự tu hành trong Thánh pháp này được cân đo đong đếm bằng trí tuệ nhận diện được tự thân của mình, trí tuệ nhiếp phục được cái bản ngã hư ảo vô minh ở trong mình, trí tuệ nhiếp phục được lòng sân trong mình, sự nhiếp phục được tất cả những rác bần, những cấu uế trong nội tâm của mình.

Sự tu học trong dòng pháp này không được cân đo đong đếm bằng những khóa tu. Người tu ba khóa đừng có xem thường người mới tu một khóa, người tu bảy tám khóa, hai chục khóa đừng xem thường những người mới vào tu một khóa. Và sự tu hành trong Thánh pháp này là sự cân đo đong đếm những lậu hoặc, những rác bần, những sân si, những nhiễm ô trong nội tâm của chúng ta đã được nhiếp phục như thế nào, đã được thấy biết

như thế nào, đã được diệt tận như thế nào. Muốn cân đo đong đếm thì hãy cân đo đong đếm như vậy. Người mới tu có thể khen mình chê người, nhưng nếu chúng ta tu giỏi thì đừng có khen mình chê người như vậy mới là tu giỏi.

Người mới tu, người mới vào trong đạo tràng, người mới tham dự khóa tu thứ nhất, đầu gối chưa có sẵn sàng, không có sẵn sàng để quỳ mọp xuống dưới bàn chân của người khác. Nhưng những người tu nhiều khóa phải hơn ở người mới tu bàn chân của mình, đầu gối của mình sẵn sàng quỳ mọp trước những người mới đến trong khóa tu này, chứ không phải thấy người mới tu rồi sanh tâm xem thường, khi dễ. Mà người tu lâu trong khóa tu này gặp những người mới đến, sẵn sàng quỳ mọp dưới bàn chân của người ta, như vậy mới là tu lâu, như vậy mới gọi là người tiếp nhận được những khóa tu mà mình đã tu tập.

Tu nhiều khóa rồi bản ngã phải thấp, tâm phải nhẹ nhàng cởi mở, đầu luôn sẵn sàng quỳ mọp xuống dưới đất, đánh lễ tất cả mọi người, xin được xả cái bản ngã của mình ra. Người tu mười khóa lay dập đầu trước người mới tu một khóa, xin cho tôi được đánh lễ, xin cho tôi được xả bỏ cái bản ngã của một người đã tham dự mười khóa tu. Như vậy đó là diệt ngã, như vậy đó là người học và hành hạnh diệt ngã trong mười khóa tu đó.

Người tham dự mười khóa tu nhìn người mới tu bằng một tấm lòng thông cảm, hiểu và thương, tâm nhẹ nhàng không có khó chịu, chia sẻ nhẹ nhàng với người bạn của mình. Tập ở trong đầu mình quỳ xuống dưới chân của

người đó, lay người cho tôi xả cái bản ngã của một người tu lâu, bản ngã của một người nhiều khóa tu, lay người cho tôi xả cái bản ngã này ra, cho tôi xả ra cái tâm khinh khi người, cho cái tâm xem người là người mới rồi xem thường.

Lay người cho tôi xả cái vô minh, cái hư ảo, cái si ám này ra. Lay người cho tôi xả cái bất thiện này ra, tôi không muốn nuôi dưỡng những sâu bọ, những rắn rít, những yêu quái này trong nội tâm của mình, lay người, lay người, lay người cho tôi xả những bất thiện, những cấu uế này, xả hết, xả hết tất cả những hôi hám, những tanh hôi trong nội tâm này, xả hết tất cả những lậu hoặc này để tôi có thể tiến đến tu tập và thể nhập vào một nội tâm trong sạch, an tịnh, lắng dịu, không còn hơn thua, không còn chấp thủ vào những hình tướng vô thường này, không còn chấp thủ vào những ngũ uẩn vô thường này.

Lay người, lay người cho tôi được thực hành Thánh hạnh cao đẹp này, cho tôi được thực hành Thánh hạnh cao thượng này. Lay người cho tôi được thực hành Thánh hạnh cao quý này. Một Thánh hạnh không có cấu uế, không có nhiễm ô, một thánh hạnh trong sạch, thanh tịnh, thuần thiện của các bậc Thánh nhân, lay người, lay người cho tôi được tu tập Thánh hạnh thanh tịnh này.

Nếu chúng ta thực hành như vậy, nếu chúng ta tu tập như vậy thì làm gì có chuyện tu càng lâu bản ngã càng cao.